ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 17 'Ιουλίου 1926 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου 238

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικά Διατάγματα

Περὶ καταστάσεως ἐξωγάμων τέκνων 1
Περὶ ἐπιβολῆς προσθέτου ταχδρομικοῦ τέλους 20 λεπτῶν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ διαμειβομένων ἐπιστολῶν εἰσπραττομένου διὰ κοινοῦ γραμματοσήμου..... 2
Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 18 'Απριλίου 1926 Ν. Δ. «περὶ τέλους ἐπιτηδεύματος» καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τῆς Οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας..... 3
Περὶ λιανικῆς ἐπὶ προμηθείᾳ παντὸς εἴδους χαρτοσήμου, κινητοῦ ἐπισήματος καὶ ἐνσήμων..... 4
Περὶ ἐνισχύσεως τοῦ δήμου Κερκυραίων..... 5
Περὶ παραχωρήσεως διὰ συμβάσεως τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ὑδρεύσεως καὶ ἠλεκτροφωτισμοῦ τῆς πόλεως Γυθείου..... 6

Διατάγματα

Περὶ τροποποιήσεως Διατάγματος «περὶ ἐγκρίσεως ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων διὰ τὴν ἵδρυσιν κεντρικοῦ σταθμοῦ παραγωγῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος παρὰ τὸν ὅρμον 'Αγ. Γεωργίου Κερατσίνι»..... 7

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ καταστάσεως ἐξωγάμων τέκνων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Τοῦ Ν. Διατάγματος περὶ καταστάσεως ἐξωγάμων τέκνων.

'Η ἀπὸ μακροῦ χρόνου ὑπὸ τῆς κοινῆς συνειδήσεως ἀποδεκτὴ γενομένη ἀνάγκη τῆς προστασίας τῶν ἐξωγάμων τέκνων, ἐκ γενικωτέρων κοινωνικῶν καὶ ἠθικῶν λόγων, ἀπεκρυσταλλώθη εἰς τὸ ἀπὸ 30 'Απριλίου ἐ. ἔ. Ν. Διάταγμα «περὶ ἀναζητήσεως τῆς πατρότητος», τὸ νομοθέτημα ὅμως τοῦτο ὑπερέβαλε τοὺς σκοπούς, τοὺς ὁποίους ὤφειλε νὰ ὑπηρετήσῃ, κυρίως διὰ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 12 καὶ 18 αὐτοῦ. "Οντως:

Διὰ τοῦ ἄρθρου 12 τὸ ἀναγνωριζόμενον νόθον τέκνον ἐξομοιοῦται πλήρως μὲ τὰ γνήσια τέκνα, ὡς πρὸς τὴν οἰκογενειακὴν κατάστασιν, καὶ τὰ κληρονομικὰ αὐτῶν δικαιώματα. Οὕτω οὐδεμία πλέον διάκρισις μεταξὺ γνησίων καὶ νόθων τέκνων καὶ πλήρης ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης κατάλυσις τοῦ θεσμοῦ τοῦ γάμου.

Τοιαύτην ὅμως ἐξομοίωσιν γνησίων καὶ νόθων τέκνων οὐδεμία τῶν νομοθεσιῶν τῶν μεγάλων Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν 'Ελληνικῶν κωδίκων, ὅπου ἰσχύουσι τοιοῦτοι, ἐθέσπισε, τινὲς ἐξ αὐτῶν χορηγοῦσι δικαίωμα διατροφῆς καὶ ἀνατροφῆς καὶ ἀπαρνοῦνται ἀπολύτως κληρονομικὰ δικαιώματα (Γερμ. ἀστ. Κῶδιξ ἄρθρ. 1705—1740). Αλλαι χορηγοῦσι τοιαῦτα, πάντως ὅμως μειωμένα καὶ εἰς ὡρισμένας μόνον καὶ ἄκρως περιωρισμένας περιπτώσεις ('Ιταλικὸς 'Αστ. Κῶδιξ 179—201 Γαλλ. ἄρθρ. 331—342 καὶ 756—765 ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ μεταγενεστέρων νόμων. Ελβέτ. 'Αστ. Κῶδ. ἄρθρ. 258—263 'Ιόν. Πολ. Κῶδ. ἄρθρ. 237—249. Σαμιακὸς 'Αστ. Κῶδ. ἄρθρ. 272—291). Οὐδαμοῦ εἴσοδος τοῦ τέκνου ἐν τῇ οἰκογενείᾳ ἄνευ γάμου, μὲ πλήρη οἰκογενειακὴν καὶ κληρονομικὴν θέσιν. "Αν δὲ ταῦτα ἰσχύουσιν εἰς Κράτη, ἔνθα δὲν εἶνε τόσον βαθεῖα ἡ περὶ τοῦ θεσμοῦ τοῦ γάμου ἀντίληψις, εἰς τὴν ἡμετέραν χώραν ὅπου ἀπὸ παραδόσεων μακρῶν αἰώνων εἶνε ἐξαιρετικῶς ἱερὰ καὶ ἀποκλειστικὴ ἡ εἰς τὴν νόμιμον οἰκογένειαν προσήλωσις, θὰ ἦτο ἐξαιρετικῶς τολμηρὸν νὰ προχωρήσῃ ὁ νομοθέτης πέραν τῶν αὐτόθι κρατούντων.

Τὸ ἀτόπημα ὠγκοῦτο ἐκ τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Διατάγματος, ὅπερ, προσδίδον ἀπεριορίστως ἀνάδρομον εἰς τὸν νόμον δύναμιν, ἀσφαλῶς θὰ ἐδημιούργει πλήρη κοινωνικὴν ἀναστάτωσιν, ἐπιφέρον μετὰ μακρῶν ἐτῶν πάροδον ἀνατροπὰς ἐννόμων σχέσεων, ἀκυρότητας διανομῶν, καὶ βαρεῖς κλονισμοὺς ὁριστικῶς θεμελιωμένων περιουσιακῶν καταστάσεων, διὰ τῆς ἀπροόπτου ἐμφανίσεως καὶ ἑτέρου ἐπὶ τῆς κληρονομίας μεριδιούχου.

Διὰ τοὺς ἄνω λόγους, ἐπεβάλλετο ριζικὴ τοῦ νομοθετήματος κατὰ τὰς δύο ταύτας κεφαλαιώδεις γραμμὰς μεταρρύθμισις. Τὸ δικαίωμα τῆς διατροφῆς καὶ ἀνατροφῆς τοῦ ἀναγνωρισθέντος νόθου τέκνου, δέον ν' ἀποτελέσῃ κατ' ἀρχὴν τὸ ὅλον τῆς νομοθετικῆς προστασίας. 'Ως πρὸς τὰ οἰκογενειακὰ ὅμως καὶ κληρονομικὰ δικαιώματα ἠκολουθήθη ὁ 'Ελβετικὸς Νόμος, ὅστις χορηγεῖ τοιαῦτα μόνον εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις, ῥητῶς ἀναγραφομένας, καὶ πάντως μειωμένα, ἐφόσον τὸ ἀναγνωρισθὲν τέκνον συντρέχει μετὰ νομίμων κατιόντων. 'Εξ ἑτέρου, ἐδόθη ἀναδρομικὴ δύναμις, ἀλλὰ δι' ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα ὥστε νὰ προστατευθῇ μὲν τὸ ἔχον ἔτι λόγῳ τῆς μικρᾶς του ἡλικίας ἀνάγκην ἀρωγῆς νόθον, ἐλάχιστος δὲ νὰ παραμένῃ κίνδυνος ἀνατροπῆς παγίων καταστάσεων.

Πλὴν ὅμως τῶν κυρίων τούτων γραμμῶν ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ τροποποιηθῶσι καὶ ἕτεραι διατάξεις, ἥσσονος μὲν σπουδαιότητος, ἀλλ' ἀρκούντως οὐσιώδεις. 'Επὶ παραδείγματι, ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ τεθῇ περιορισμός τις ἔναντι ἐγγάμου πατρός, ὥστε νὰ μὴ διαταράσσηται ἡ οἰκογενειακὴ ἑστία, πλὴν τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς αὐτὸς ὁ πατὴρ εἶνε ξένος πρὸς τὰς οἰκογενειακὰς τῆς κοινωνίας ἀντιλήψεις συζῶν ἐν σχέσει παλλακείας μετὰ γυναικός, ἐξ ἧς ἐγεννήθη τὸ τέκνον. 'Απηγορεύθη ἡ ἀναγνώρισις τέκνων αἱμομικτικῶν. 'Ως ἐκ τῆς σοβαρότητος τοῦ θέματος προυκρίθη ἡ δικαιοδοσία ὁλοκλήρου τοῦ Πρωτοδικείου καὶ οὐχὶ τῶν μονομελῶν Δικαστηρίων, ἐν γένει δὲ ἐπηνέχθησαν βελτιώσεις, καταστήσασαι ἀρτιώτερον τὸ νομοθέτημα.

'Ο θεσμὸς ὅμως παρέμεινεν ἀτελής, ἐφόσον τὰ περὶ νομιμοποιήσεως τῶν νόθων τέκνων δι' ἐπιγενομένου γάμου ἢ διὰ Βασιλικῆς ἀντιγραφῆς ἐξηκολούθουν διεπόμενα ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἰσχύοντος Ρωμαϊκοῦ καὶ Βυζαντινοῦ Δικαίου, διατάξεων καὶ πεπαλαιωμένων καὶ ἀνὰ πᾶν βῆμα παρεχουσῶν πράγματα καὶ διχογνωμίας εἰς τοὺς ἑρμηνευτάς. 'Αφ' οὗ ὁ νομοθέ-

της ἔγνω νὰ καινοτομήσῃ ἐπιτρέπων τὴν καὶ παρὰ βούλησιν τοῦ πατρὸς ἀναζήτησιν τῆς πατρότητος, κατὰ μείζονα λόγον ἐπεδάλλετο νὰ ρυθμίσῃ τὸ τοῦ ἄνω θέματος συμφώνως πρὸς τὰς νεωτέρας ἀντιλήψεις τέκνων καὶ τὰς ἀσαφείας καὶ ἀντιγνωμίας. Ἐπὶ τῆς ὕλης ταύτης ὑπῆρχεν ἤδη ἑτοίμη ἀπὸ μακροῦ ἐργασία ἐν τῷ Ὑπουργείῳ, συντελεσθεῖσα ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἐν συνεργασίᾳ μετὰ νομομαθῶν, οὕτω δὲ ἡ ἐργασία ἐκείνη συνδυασθεῖσα πρὸς τὸν περὶ ἀναζητήσεως τῆς πατρότητος θεσμόν, ἀπήρτισε τὸ παρὸν σχέδιον Νομοθετήματος, ὅπερ περιλαμβάνει ἁπάσας τὰς δυνατὰς φάσεις τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου τμήματος τοῦ οἰκογενειακοῦ δικαίου.

Κατὰ ταῦτα τὸ ὅλον τῆς ὕλης διηρέθη εἰς τρία μέρη. Τὸ πρῶτον περιέλαβε τὰς κοινὰς ἐπὶ πάσης ἀναγνωρίσεως καὶ νομιμοποιήσεως ἀρχάς. Τὸ δεύτερον, τὰ τοῦ νέου Θεσμοῦ τῆς ἐκουσίας ἢ δικαστικῆς ἀναγνωρίσεως τῆς πατρότητος. Καὶ τέλος τὸ τρίτον ρυθμίζει τὰ τῆς νομιμοποιήσεως δι' ἐπιγενομένου γάμου ἢ διὰ Διατάγματος, χωρὶς μὲν ν' ἀπομακρύνηται οὐσιωδῶς ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἰσχύοντος δικαίου, προσαρμοζόμενον ὅμως πρὸς τὰς ἀντιλήψεις τῶν νεωτέρων νομοθεσιῶν.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου θὰ ἐμφανίσῃ βεβαίως ἀτελείας. Ἐκ μόνης ὅμως τῆς ἐφαρμογῆς καὶ τῆς ἑρμηνευτικῆς ἐργασίας τῶν Δικαστηρίων καὶ τῶν περὶ τοὺς νόμους ἀσχολουμένων θὰ εἶνε δυνατὴ ἡ ἀνεύρεσις τῶν σφαλμάτων καὶ ἀτελειῶν καὶ ἡ εἰς τὸν νομοθέτην ὑπόδειξις τῶν ἐπιβαλλομένων μεταρρυθμίσεων.

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

Ἡ σχέσις τοῦ μὴ ἐκ νομίμου γάμου τέκνου (ἐξωγάμου τέκνου) πρὸς μὲν τὴν μητέρα θεμελιοῦται διὰ τοῦ τοκετοῦ, πρὸς δὲ τὸν πατέρα δι' ἀναγνωρίσεως, εἴτε διὰ νομιμοποιήσεως.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ ἀναγνώρισις εἶνε εἴτε ἑκουσία, εἴτε δικαστική.

2. Ἡ νομιμοποίησις χωρεῖ εἴτε δι' ἐπιγενομένου γάμου τῶν γονέων τοῦ ἐξωγάμου τέκνου, εἴτε διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἐξώγαμον τέκνον, ὅπερ οὔτε ἐνομιμοποιήθη, οὔτε ἀνεγνωρίσθη ἑκουσίως, οὔτε δικαστικῶς ἐξωμοιώθη πρὸς ἑκουσίως ἀναγνωρισθέν, φέρει τὸ οἰκογενειακὸν ὄνομα, τὴν ἐθνικότητα τῆς μητρὸς καὶ ἔχει ὡς πρὸς τοὺς πρὸς μητρὸς συγγενεῖς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς νομίμου συγγενείας.

Ἄρθρον 4.

Ἀπαγορεύεται ἡ νομιμοποίησις, ὡς καὶ ἡ ἀναγνώρισις τέκνου ὅπερ ἐγεννήθη ἐκ γονέων ὄντων πρὸς ἀλλήλους εἴτε συγγενῶν ἢ κηδεστῶν κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἐπ' ἄπειρον, εἴτε συγγενῶν ἐκ πλαγίου ἐν δευτέρῳ βαθμῷ.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ ληξιαρχικὴ καταχώρισις τῆς νομιμοποιήσεως γίνεται συντάσσοντος τοῦ Ληξιάρχου ἐν τῷ βιβλίῳ ἐκθέσεων πράξιν περὶ νομιμοποιήσεως.

2. Μνεία τῆς νομιμοποιήσεως γίνεται καὶ ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως τοῦ νομιμοποιηθέντος.

3. Εἰς κοινότητας ὅπου δὲν ὑπάρχει ληξίαρχος ἀντὶ ληξιαρχικῆς καταχωρίσεως γίνεται συμβολαιογραφικὴ πρᾶξις.

4. Ἐπὶ ὑπερβάσεως τῶν προθεσμιῶν ληξιαρχικῆς καταχωρίσεως, τῶν τασσομένων ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις περὶ ἐκπροθέσμων ληξιαρχικῶν δηλώσεων.

5. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἐδαφίων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἐπὶ ἀναγνωρίσεως ἑκουσίας ἢ δικαστικῆς κηρυττούσης τὴν ἐξομοίωσιν τοῦ τέκνου πρὸς ἑκουσίως ἀναγνωρισθέν.

Ἄρθρον 6.

1. Ἐὰν τὸ τέκνον ἐγεννήθη ἐν γάμῳ ὅστις εἶνε τυπικῶς ἔγκυρος ἀλλ' οὐσιαστικῶς (λόγῳ κωλυμάτων γάμου) ἄκυρος, τὸ τέκνον ἐξομοιοῦται πρὸς νόμιμον τέκνον.

2. Ἐὰν τὸ τέκνον ἐγεννήθη ἐν γάμῳ τυπικῶς ἀκύρῳ, καθιστῶντι τοῦτον ἀνύπαρκτον, θεωρεῖται ἐξώγαμον.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ ἀναγνωρίσεως ἐξωγάμων τέκνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Περὶ ἑκουσίας ἀναγνωρίσεως.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἐξώγαμον τέκνον δύναται ν' ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τοῦ πατρός, ἐὰν δὲ οὗτος ἀπέθανεν ἢ εἶνε διανοητικῶς διαρκῶς ἀνίκανος ὑπὸ τοῦ πρὸς πατρὸς πάππου.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ ἀναγνώρισις γίνεται:

α') Διὰ δηλώσεως ἐνώπιον συμβολαιογράφου.

β') Διὰ διαθήκης δημοσίας ἢ μυστικῆς.

2. Ἡ ἀναγνώρισις καταχωρίζεται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως τῆς δηλώσεως ἢ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς διαθήκης εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τοῦ δήμου ἢ τῆς κοινότητος τοῦ τόπου εἴτε τῆς γεννήσεως τοῦ τέκνου, εἴτε τῆς κατοικίας τοῦ ἀναγνωρίζοντος κατὰ τὰς ἐν ἄρθρῳ 5 διατυπώσεις.

3. Ἐὰν τὸ τέκνον ἐγεννήθη ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ οἱ γονεῖς ζῶσιν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ τελευταία ἐν Ἑλλάδι κατοικία τοῦ πατρός, ἐλλείψει δὲ τοιαύτης αἱ Ἀθῆναι.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ μήτηρ τοῦ τέκνου, τὸ τέκνον, θανόντος δὲ τούτου οἱ κληρονόμοι του, δικαιοῦνται δι' αἰτήσεως κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν νὰ προσβάλωσι τὴν ἀναγώρισιν, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὁ ἀναγνωρίζων δὲν εἶνε πατὴρ τοῦ τέκνου ἢ ὅτι ἡ ἀναγνώρισις εἶνε ἐπιβλαβὴς εἰς αὐτό.

2. Ἡ αἴτησις εἶνε ἀπαράδεκτος μετὰ τρεῖς μῆνας ἀφ' ἧς ὁ αἰτῶν ἔλαβε γνῶσιν τῆς ἀναγνωρίσεως, ἄλλως μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀναγνωρίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Περὶ δικαστικῆς ἀναγνωρίσεως.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ μήτηρ τοῦ ἐξωγάμου τέκνου δικαιοῦται εἰς ἀγωγὴν πρὸς ἀναγνώρισιν τοῦ τέκνου ὑπὸ τοῦ πατρός.

2. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ ἐπίτροπος ἢ καὶ αὐτὸ τὸ τέκνον ἐφόσον ἔχει συμπληρώσει τὸ 14ον ἔτος.

3. Ἡ ἀγωγὴ διευθύνεται κατὰ τοῦ πατρὸς ἢ τῶν ἐν γένει ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ὑποχρέων ἀπέναντι τοῦ τέκνου.

Ἄρθρον 11.

1. Ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ πατὴρ συνευρέθη μετὰ τῆς μητρὸς τοῦ τέκνου μεταξὺ τῆς τριακοσιοστῆς καὶ τῆς ἑκατοστῆς ὀγδοηκοστῆς ἡμέρας πρὸ τῆς γεννήσεως τοῦ τέκνου τεκμαίρεται ἡ πατρότης.

2. Τὸ τεκμήριον ἀτονεῖ ἐὰν ἀποδειχθῶσι γεγονότα δικαιολογοῦντα σοβαρὰς ἀμφιβολίας περὶ τῆς πατρότητος τοῦ τέκνου.

3. Ἐὰν ὁ πατὴρ ἦτο ἔγγαμος κατὰ τὸν χρόνον τῆς συλλήψεως τοῦ τέκνου προαπαιτεῖται ἀποδεδειγμένη καὶ καινωνικῶς γνωστὴ συμβίωσις τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους.

Ἄρθρον 12.

1. Ἁρμόδιον δικαστήριον ἢ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν εἶνε ὁ τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐγέρσεως τῆς ἀγωγῆς κατοικίας εἴτε τοῦ ἐνάγοντος εἴτε τοῦ ἐναγομένου.

Ἄρθρον 13.

Ἐὰν ἡ μήτηρ ἦτο ἔγγαμος κατὰ τὸν χρόνον τῆς συλλήψεως, ἡ ἀγωγὴ δὲν δύναται νὰ ἐγερθῇ εἰμὴ μετὰ τὴν δικαστικὴν κήρυξιν τοῦ τέκνου ὡς ἐξωγάμου κατὰ τὰς ἰσχυούσας περὶ τούτου διατάξεις.

Ἄρθρον 14.

1. Ἡ ἀγωγὴ εἶνε ἀπαράδεκτος.

α') Ἐὰν ἡ μήτηρ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συλλήψεως διῆγεν ὁμολογουμένως βίον ἀκόλαστον.

β') Μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν, ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν τὴν ἀγωγὴν ἐγείρει αὐτὸ τὸ τέκνον κατὰ τὸ ἄρθρον 10 παράγρ. 2.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἡ προθεσμία τῶν τριῶν ἐτῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς ἀποφάσεως τῆς κηρυσσούσης τὸ τέκνον ἐξώγαμον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Ἀποτελέσματα τῆς ἀναγνωρίσεως

Ἄρθρον 15.

Ἐὰν ἡ σύλληψις τοῦ τέκνου ἐγένετο κατόπιν ὑποσχέσεως γάμου, ἢ μνηστείας, βιασμοῦ ἢ ἀπαγωγῆς, ἀποπλανήσεως συντελεσθείσης δι' ἀπατηλῶν μέσων, ἢ ἐὰν ὁ πατὴρ ἦτο ἐπίτροπος κηδεμών, ἢ ἄλλος ἐξουσιαστὴς τῆς μητρὸς ἢ ἐὰν ἡ μήτηρ ἦτο ἡλικίας μικροτέρας τῶν δέκα ἑπτὰ ἐτῶν κατὰ τὴν σύλληψιν, τὸ Δικαστήριον δεχόμενον τὴν πατρότητα ἐξομοιοῖ τὸ τέκνον πρὸς ἐκουσίως ἀναγνωρισμένον.

Ἄρθρον 16.

Τὸ τέκνον, ὅπερ ἀναγνωρίσθη ἑκουσίως ἢ ἐξωμοιώθη δικαστικῶς πρὸς ἑκουσίως ἀναγνωρισθέν:

α') Ἀποκτᾷ τὸ οἰκογενειακὸν ὄνομα καὶ τὴν ἐθνικότητα τοῦ πατρός.

β') Ἔχει τὰ πρὸς διατροφήν, ἀνατροφὴν καὶ προίκισιν δικαιώματα νομίμου τέκνου.

γ') Ἔχει κληρονομικὸν ἐξ ἀδιαθέτου δικαίωμα καὶ δικαίωμα νομίμου μοίρας, ἐὰν μὲν συντρέχῃ μετὰ κατιόντων τοῦ πατρὸς, κατὰ τὸ ἥμισυ ἐκείνου, ὅπερ θὰ εἶχεν ἐὰν ἦτο νόμιμον, εἰς πᾶσαν δ' ἄλλην περίπτωσιν ἀκέραια τὰ δικαιώματα νομίμου κατιόντος.

Ἄρθρον 17.

Ἐὰν ἀνεγνωρίσθη τὸ τέκνον δικαστικῶς ἄνευ ὅμως ἐξομοιώσεως πρὸς ἑκουσίως ἀναγνωρισθὲν ἔχει τὰ ἐκ τοῦ ἑπομένου ἄρθρου δικαιώματα.

Ἄρθρον 18.

1. Τὸ τέκνον δικαιοῦται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ πατρὸς διατροφὴν καὶ ἐκπαίδευσιν ἀνάλογον πρὸς τὴν κοινωνικὴν τάξιν τῆς μητρὸς καὶ τὴν περιουσιακὴν κατάστασιν τοῦ πατρός

2. Τὸ δικαίωμα τῆς διατροφῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως ἔχει τὸ μὲν ἄρρεν τέκνον μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας· τὸ δὲ θῆλυ μέχρις ἐνηλικιώσεως.

3. Τὸ δικαίωμα ἀπόλλυται ἐὰν τὸ τέκνον ἔλθῃ εἰς νόμιμον γάμον.

4. Οὐχ' ἧττον τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ὑποχρέωσιν πρὸς διατροφὴν καὶ πέραν τοῦ ἐδ. 1 ὁρίου, ἐὰν τὸ τέκνον λόγῳ σωματικῆς ἢ πνευματικῆς βλάβης εὑρίσκεται ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ συντηρήσῃ ἑαυτό.

5. Τὸ ποσὸν τῆς διατροφῆς ὁρίζεται εἴτε κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς ἀναγνωρίσεως εἴτε δι' ἰδίας ἀγωγῆς μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς ἀναγνωρίσεως.

6. Αἰτήσει τοῦ ἐνάγοντος ἢ ἐναγομένου δύναται τὸ δικαστήριον ἐπὶ σοβαρᾶς μεταβολῆς τῶν καθόλου ἢ ἰδιαιτέρων περιστάσεων νὰ καθορίσῃ ἐκ νέου τὸ ποσὸν τῆς διατροφῆς ἢ νὰ καταργήσῃ αὐτὴν ἀφ' ἧς τὸ τέκνον ἀπέκτησεν ἴδιον εἰσόδημα ἐπαρκὲς διὰ τὴν κοινωνικὴν αὐτοῦ τάξιν.

Ἄρθρον 19.

1. Αἱ περὶ ἐπιτροπείας νόθων τέκνων κείμεναι διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀναγνωρισθέντων ἐξωγάμων τέκνων.

2. Δύναται ὅμως ὁ ἀναγνωρισθεὶς πατὴρ νὰ προκαλέσῃ δι αἰτήσεως ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου τὸν διορισμὸν αὐτοῦ ὡς ἐπιτρόπου τοῦ ἀναγνωρισθέντος νόθου τέκνου.

3. Ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἀνατροφὴ τοῦ τέκνου ἀνήκει εἰς τὴν μητέρα πλὴν ἂν ἄλλως ἀποφασίσῃ τὸ Δικαστήριον.

4. Ἀμφότεροι οἱ γονεῖς ἔχουσι πάντως δικαίωμα προσωπικῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τοῦ τέκνου, τὰς δὲ περὶ τούτου ἔριδας ἐπιλύει ἀνεκκλήτως ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν.

Ἄρθρον 20.

1. Ὁ πατὴρ ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τὴν μητέρα τοῦ ἀναγνωρισθέντος τέκνου ὑπὸ ἀναλόγους πρὸς τὴν κοινωνικήν της τάξιν δαπάνας διατροφῆς αὐτῆς καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς κυοφορίας καὶ ἓν ἔτος μετὰ τὸν τοκετόν, ὡς καὶ τὰς τοῦ τοκετοῦ.

2. Ἡ μήτηρ δικαιοῦται εἰς τὰς ρηθείσας δαπάνας καὶ ἐὰν τὸ τέκνον ἐγεννήθη νεκρὸν ἢ ἂν ἀπεβίωσε πρὸ τῆς ἀποφάσεως περὶ ἀναγνωρίσεως.

3. Τὰς δαπάνας καθορίζει ὁ δικαστὴς κατ' οἰκείαν κρίσιν ἐπὶ ἁπλῇ βεβαιώσει.

4. Ἂν ἡ πατρότης καθίσταται σφόδρα πιθανή, ἡ δὲ μήτηρ εὑρίσκεται ἐν ἀπορίᾳ ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν δύναται καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν πατέρα, κἂν ἔτι ἡ ἀξίωσις τῆς μητρὸς δὲν διατρέχῃ κίνδυνον, νὰ καταθέσῃ ἐγγύησιν διὰ τὰς δαπάνας τοῦ τοκετοῦ καὶ τῆς διατροφῆς τοῦ τέκνου ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἢ καὶ νὰ προκαταβάλῃ τῇ μητρὶ τὸ ἥμισυ τούτων.

Ἄρθρον 21.

1. Πᾶσα συμφωνία ἀντικειμένη ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου εἶνε ἄκυρος.

2. Αἱ ἐκ τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἀπαιτήσεις οὔτε συμψηφίζονται, οὔτε κατάσχονται, πᾶσα δὲ κατάσχεσις ἢ ἐκχώρησις εἶνε αὐτοδικαίως ἄκυρος.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

Περὶ νομιμοποιήσεως ἐξωγάμων τέκνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Μονιμοποίησις δι' ἐπιγενομένου γάμου.

Ἄρθρον 22.

1. Τὸ ἐξώγαμον τέκνον νομιμοποιεῖται διὰ τῆς τελέσεως ἐγκύρου γάμου τοῦ πατρὸς μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἐὰν οὗτοι ἀναγνωρίσωσι τοῦτο ὡς ἴδιον, διὰ δηλώσεως αὐτῶν.

2. Ἡ δήλωσις γίνεται ἐνώπιον τοῦ ληξιάρχου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐτελέσθη ὁ γάμος, ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τούτου.

3. Παρελθούσης τῆς τριμήνου προθεσμίας ἡ δήλωσις γίνεται ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐτελέσθη ὁ γάμος, ὅστις μετὰ ἔρευναν ἀναδέχεται ἢ ἀπορρίπτει αὐτήν.

4. Ἀντίγραφον τῆς πράξεως τοῦ Προέδρου ὑποβάλλεται ἐντὸς μηνὸς ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὸν ληξίαρχον.

5. Ἐὰν ὁ γάμος ἐτελέσθη ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω δηλώσεις γίνονται ἐνώπιον τοῦ ληξιάρχου Ἀθηνῶν ἢ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν Ἀθηνῶν, αἱ δὲ προθεσμίαι αὐτῶν διπλασιάζονται.

Ἄρθρον 23.

Ἐὰν μέχρι συμπληρώσεως τριῶν ἐτῶν δὲν ἐγένετο δήλωσις καὶ ἐντὸς τῆς τριετίας ἀπέθανεν ἢ κατέστη ἀνίκανος πρὸς δικαιοπραξίαν ὁ ἕτερος τῶν συζύγων ἢ καὶ ἀμφότεροι, ἡ νομιμοποίησις τῶν τέκνων χωρεῖ αὐτοδικαίως διὰ μόνης τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

Ἄρθρον 24.

1. Ἡ νομιμοποίησις τοῦ ἐξωγάμου τέκνου γίνεται κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἐὰν κατέλιπε κατιόντας.

2. Ἡ νομιμοποίησις αὕτη ἔχει ἀποτέλεσμα διὰ τοὺς κατιόντας αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Νομιμοποίησις διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 25.

1. Τὸ ἐξώγαμον τέκνον δύναται νὰ νομιμοποιηθῇ διὰ Διατάγματος καλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης τῇ

αἰτήσει τοῦ πατρὸς αὐτοῦ συνοδευομένη καὶ διὰ δηλώσεως αὐτοῦ ἐνώπιον συμβολαιογράφου, ὅτι νομιμοποιεῖ τὸ τέκνον.

2. Ἀντίγραφον τοῦ Διατάγματος προσάγεται ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου πρὸς τὸν ληξίαρχον τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως τοῦ νομιμοποιηθέντος ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρον 26.

1. Πρὸς νομιμοποίησιν ἀπαιτεῖται καὶ συναίνεσις τοῦ τέκνου γενομένη ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου.

2. Ἐὰν τὸ τέκνον δὲν συνεπλήρωσε τὸ 15ον ἔτος τῆς ἡλικίας ἢ ἐξ ἄλλου λόγου εἶνε ἀνίκανον πρὸς δικαιοπραξίαν, ἡ συναίνεσις παρέχεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἐπὶ αἰτήσει τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου αὐτοῦ.

3. Ἐὰν τὸ τέκνον εἶνε ἀνήλικον ἀπαιτεῖται συναίνεσις καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, γενομένη ἐνώπιον συμβολαιογράφου. Ἀρνουμένης ἢ ἀνικάνου πρὸς δικαιοπραξίαν οὔσης τῆς μητρὸς ἡ συναίνεσις παρέχεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν αἰτήσει τοῦ πατρός.

Ἄρθρον 27.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς τὸ ἐξώγαμον τέκνον δύναται νὰ αἰτήσηται τὴν νομιμοποίησιν διὰ Διατάγματος, ἐὰν ὁ πατὴρ α') εἶχε δηλώσει ἐνώπιον συμβολαιογράφου ὅτι νομιμοποιεῖ τὸ τέκνον, ἢ β') ἐὰν ὁ ἄγαμος ὢν καὶ συζῶν ἐν παλλακείᾳ μετὰ τῆς μητρὸς εἶχε δόσει ὑπόσχεσιν γάμου, ἀλλ' ἀπεβίωσεν ἢ ἐκηρύχθη εἰς κατάστασιν ἀπαγορεύσεως πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ νομιμοποιήσεως ἢ πρὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Ἀποτελέσματα τῆς νομιμοποιήσεως.

Ἄρθρον 28.

1. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς μὲν διὰ γάμου νομιμοποιήσεως ἄρχονται ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, τῆς δὲ διὰ Διατάγματος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταχωρίσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ νομιμοποίησις ὑπὸ αἵρεσιν ἢ προθεσμίαν.

Ἄρθρον 29.

Ὁ νομιμοποιηθεὶς καὶ οἱ νόμιμοι αὐτοῦ κατιόντες ἐξομοιοῦνται κατὰ πάντα πρὸς νομίμους κατιόντας.

ΜΕΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 30.

1. Ὁ παρὼν νόμος ἄρχεται ἰσχύων ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1926 καὶ ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἐξωγάμων τέκνων γεννηθέντων μετὰ τὴν 31 Ἰουλίου 1926.

2. Ἐξαιρετικῶς:

α') Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος περὶ ἀναγνωρίσεως ἐκουσίας καὶ δικαστικῆς ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐξωγάμων τέκνων τῶν γεννηθέντων ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1910 καὶ ἐντεῦθεν ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουσιν ἄλλα ἐκ νομίμου γάμου τέκνα, ἀλλ' ἡ περὶ ἀναγνωρίσεως ἀγωγὴ εἶνε ἀπαράδεκτος μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

β') Αἱ διατάξεις περὶ νομιμοποιήσεως ὡς καὶ αἱ τοῦ ἄρθρου 6 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐξωγόμων τέκνων γεννηθέντων πρὸ τῆς 1ης Αὐγούστου 1926, ἀλλ' ἡ αἴτησις πρὸς ἔκδοσιν Διατάγματος εἶνε ἀπαράδεκτος μετὰ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 31.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα Νόμον καταργεῖται, ἰδίᾳ θεωρεῖται ὡς ἐξ ὑπαρχῆς μὴ ὑπάρξαν καὶ οὐδὲν παραγαγὸν ἔννομον ἀποτέλεσμα τὸ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1926 Ν. Διάταγμα περὶ ἀναζητήσεως τῆς πατρότητος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ροῦφος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Τανταλίδης, Α. Ταβουλάρης, Χ. Τσερούλης, Ν. Μπότασης, Β, Μάλλιος.

---

(2)

Περὶ ἐπιβολῆς πρόσθετου ταχυδρομικοῦ τέλους 20 λεπτῶν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ διαμειβομένων ἐπιστολῶν εἰσπραττομένου διὰ κοινοῦ γραμματοσήμου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ σκοποῦ τῆς διὰ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 9 Δεκεμβρίου 1925 «περὶ ἐνιαίας ὀργανώσεως τῆς σωματικῆς ἀγωγῆς καὶ στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως καθ' ἅπαν τὸ Κράτος» συσταθείσης «Διευθύνσεως Ἐθνικῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς» ἐπιβάλλεται πρόσθετον ταχυδρομικὸν τέλος εἴκοσι λεπτῶν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἐσωτερικῷ διαμειβομένων ἐπιστολῶν, εἰσπραττόμενον διὰ κοινοῦ γραμματοσήμου.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἐκ τοῦ προσθέτου τούτου τέλους προϊὸν ὑπολογιζόμενον εἰς 90)ο ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων ἐκ τοῦ ἀντιτίμου πωλήσεως κοινοῦ γραμματοσήμου παρακρατεῖται ὑπὸ τῶν Ταμιῶν καὶ κατατίθεται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος εἰς διάθεσιν τῆς Διευθύνσεως Ἐθνικῆς Φυσικῆς Ἀγωγῆς κατὰ τὰ εἰδικώτερον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κανονισθησόμενα.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ροῦφος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Ταντα[illegible]δης, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Χ. Τσερού[illegible]ης, Ν, Μπότασης, Β. Μάλλιος,

---

(3)

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 18 Ἀπριλίου 1926 Ν. Δ. «περὶ τέλους ἐπιτηδεύματος» καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

1. Τὰ ἐδάφια 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 18 Ἀπριλίου 1926 «περὶ τέλους ἐπιτηδεύματος» ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

«1. Τὸ τέλος ἐπιτηδεύματος διαβαθμιζόμενον εἰς κλάσεις καθορίζεται ὡς ἀκολούθως:

Κλάσις	1	δραχ.	100
»	2	»	200
»	3	»	300
»	4	»	600
»	5	»	900
»	6	»	1.800
»	7	»	2.700
»	8	»	3.600
»	9	»	4.500
»	10	»	5.400
»	11	»	6.300
»	12	»	7.200
»	13	»	8.100
»	14	»	9.000
»	15	»	10.000
»	16	»	11.500
»	17	»	13.000
»	18	»	14.500
»	19	»	16.000
»	20	»	17.500
»	21	»	19.000
»	22	»	20.500

2. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ὡς ἄνω κλάσεων ὁρίζεται ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ τῶν πόλεων, κωμοπόλεων ἢ χωρίων ὡς ἀκολούθως:

α') Εἰς κωμοπόλεις ἢ χωρία πληθυσμοῦ μέχρι 3.000 κατοίκων ἐφαρμόζονται καὶ αἱ 22 ὡς ἄνω κλάσεις.

β') Εἰς πόλεις ἢ κωμοπόλεις πληθυσμοῦ ἀπὸ 3001—10000 κατοίκων ἐφαρμόζονται αἱ ὑπ' ἀριθ. 2—22 κλάσεις.

γ') Εἰς πόλεις πληθυσμοῦ ἀπὸ 10.001—25.000 κατοίκων ἐφαρμόζονται αἱ ὑπ' ἀριθ. 3—22 κλάσεις, καὶ

δ') Εἰς πόλεις πληθυσμοῦ ἄνω τῶν 25.000 κατοίκων ἐφαρμόζονται αἱ ὑπ' ἀριθ. 4—22 κλάσεις.

2. Εἰς τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Νομοθετικοῦ Διατάγματος, ἡ τελευταία φράσις «διὰ δὲ τοὺς πέραν τῶν 60 κόρους πρὸς δραχμὰς 5 κατὰ κόρον» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «διὰ δὲ τοὺς πέραν τῶν 60 κόρους πρὸς δραχμὰς τρεῖς καὶ ἡμίσειαν (3.50) κατὰ κόρον».

Εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 19 προστίθεται κατὰ παράθεσιν «ἐκπιπτομένων μόνον τῶν ἀποδεδειγμένως καθληθέντων τόκων τῶν ἐνυποθήκων ἐπὶ τῶν πλοίων δανείων».

3. Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ αὐτοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 18 Ἀπριλίου 1926 προστίθεται κατὰ παράθεσιν «ἢ γραφεῖον, ἢ πρακτορεῖον». Προκειμένου δὲ περὶ γραφείου ἢ πρακτορείου εἰς ἃ οὐδὲν συντελεῖται πλήρης ὁ κύκλος τῶν ἐργασιῶν, μόνον διὰ τὰ εἰς πόλεις πληθυσμοῦ 25001 κατοίκων καὶ ἄνω.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 8 Ἀπριλίου 1926 περὶ τέλους ἐπιτηδεύματος προστίθεται κατὰ παράθεσιν ἡ φράσις «ἐξαιρέσει τῶν προσερχομένων εἰς συναγωνισμοὺς ἐνοικιάσεως δημοσίων, δημοτικῶν, κοινοτικῶν καὶ λιμενικῶν προσόδων, οἵτινες διὰ τὴν συμμετοχὴν αὐτῶν εἰς τοὺς συναγωνισμοὺς τούτους δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν λῆψιν εἰδικῆς ἀδείας.

4. Αἱ κατὰ τὰ ἐδάφια 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ αὐτοῦ Ν. Διατάγματος ἐξαιρούμεναι τῆς φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων τῆς Δ' καὶ Ζ' κατηγορίας πρόσοδοι ἐκ δραχ. 80.000 αὐξάνονται εἰς δραχ. 150.000.

5. Αἱ διὰ τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 19 καθορισθεῖσαι διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ συνθετικοῦ φόρου κλάσεις τεκμαρτοῦ ποσοῦ καθαρᾶς προσόδου ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς:

Κλάσις	πρώτη	δραχμαὶ	7.000
»	δευτέρα	»	12.500
»	τρίτη	»	17.500
»	τετάρτη	»	22.500
»	πέμπτη	»	27.500
»	ἕκτη	»	32.500
»	ἑβδόμη	»	37.500
»	ὀγδόη	»	42.500
»	ἐννάτη	»	47.500
»	δεκάτη	»	52.500
»	ἑνδεκάτη	»	57.500
»	δωδεκάτη	»	62.500
»	δεκάτη τρίτη	»	67.500
»	» τετάρτη	»	72.500
»	» πέμπτη	»	77.500
»	» ἕκτη	»	87.500
»	» ἑβδόμη	»	97.500
»	» ὀγδόη	»	107.500
»	» ἐννάτη	»	117.500
»	εἰκοστὴ	»	127.500
»	» πρώτη	»	137.500
»	» δευτέρα	»	147.500

Ἡ δὲ ἐν τῷ ἐδαφίῳ 5 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 19 φράσις «ἄνω τῶν 80.000 δραχμῶν» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἄνω τῶν 150.000 δραχμῶν».

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 19 προστίθεται κατὰ παράθεσιν «ἐκπιπτομένου πρὸς ἐξεύρεσιν ταύτης καὶ τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον τέλους».

Ἄρθρον 2.

Ἡ ὀρθὴ ἔννοια τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 5 Μαΐου 1926 «περὶ δικηγόρων» εἶνε ἡ δι' αὐτοῦ ὁριζομένη ἀπαλλαγὴ δὲν ἀφορᾷ τὴν λῆψιν τῆς διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 18 Ἀπριλίου 1926 «περὶ τέλους ἐπιτηδεύματος» καθοριζομένης ἀδείας ἐπιτηδεύματος, ἡ δὲ τοῦ ἄρθρου 35 παράγραφος 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Διατάγματος, ὅτι ἐνώπιον τῶν ἐκδικαστικῶν τῶν ἐνστάσεων φόρου καθαρᾶς προσόδου ὑπερτιμήματος καὶ ἐν γένει φορολογικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ διοικητικῶν Δικαστηρίων ἐπιτρέπεται αὐτοπρόσωπος καὶ ἄνευ δικηγόρου παράστασις τοῦ ἐνισταμένου.

Ἄρθρον 3.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1640 περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων», ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἡ διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 3338 προστεθεῖσα εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου 1640 ὡς παράγραφος 3η διάταξις καταργεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν».

Ἄρθρον 4.

Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ νόμου 1640 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς: «Ὡς πράγματι καταβληθὲν ὑπὸ τῶν μετόχων ποσὸν θεωρεῖται τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον τῆς Ἑταιρείας».

Ἄρθρον 5.

Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 1640 περὶ φορολογίας τῶν καθαρῶν προσόδων» ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἐπὶ παραλείψει τῆς ἐπικολλήσεως τοῦ ἀνήκοντος φοροσήμου τῆς γ' κλάσεως, ὅ τε φορολογούμενος πιστωτὴς καὶ ὁ χρεώστης ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ φόρου ἑκάστος. Ἐν ἀρνήσει τοῦ πιστωτοῦ διὰ τὴν ἐπικόλλησιν τοῦ φοροσήμου, ἐπικολλᾷ τοῦτο ὁ χρεώστης δικαιούμενος νὰ παρακρατήσῃ ἐκ τῶν τόκων τὸν ἀνήκοντα φόρον. Ὁσάκις ἡ ἐξόφλησις τῶν τόκων γίγνεται διὰ συμβολαιογραφι-

κῆς πράξεως ὁ συμβολαιογράφος παρ' ὧ συντάσσεται ἡ πρᾶξις ἐξοφλήσεως τῶν τόκων ὀφείλει, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὅ τε πιστωτὴς καὶ χρεώστης ἠρνήθησαν τὴν ἐπικόλλησιν τῶν φοροσήμου, νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ἁρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον ὁ ποστέλλων δ' ἅμα αὐτῷ καὶ ἀντίγραφον τῆς πράξεως ἐξοφλήσεως.

"Αρθρον 6.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 35 παράγραφος 2 τοῦ νόμου 1640, ὡς οὗτος μετερρυθμίσθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, προθεσμία πρὸς παραγραφὴν τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου πρὸς ἐπιβολὴν τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἥτις ἰσχύει καὶ διὰ τὴν φορολογίαν τῆς αὐτομάτου ὑπερτιμήσεως, παρατείνεται ἐπὶ διετίαν εἰσέτι ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς διὰ τοῦ νόμου 3169 χορηγηθείσης παρατάσεως.

"Αρθρον 7.

Εἰς τοὺς φορολογουμένους καθαρῶν προσόδων, ὧν κατέστη ὁριστικὸς ὁ φόρος τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1925—1926 ἐπὶ τῇ βάσει ἐγγράφων τῶν φορολογικῶν Ὁμίλων, ἄνευ ἀσκήσεως τοῦ ἐνδίκου μέσου τῆς ἐνστάσεως, παρέχεται τὸ δικαίωμα τῆς ἐγέρσεως ἐνστάσεως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐνώπιον τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 39 τοῦ νόμου 1640 ἁρμοδίας ἐνδικαστικῆς Ἐπιτροπῆς.

"Αρθρον 8.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Νομοθ. διατάγματος τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1925 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1640 περὶ φορολογίας καθαρῶν προσόδων», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, καταργεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν.

"Αρθρον 9.

Εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Νομοθ. διατάγματος τῆς 18 Ἀπριλίου 1926 «περὶ φορολογίας τῆς ἐγγείου παραγωγῆς», προστίθεται καὶ 3 παράγραφος ἡ ἑξῆς :

«3. Τὸ τέλος τοῦ χαρτοσήμου καταβάλλεται κατὰ τὴν ἐξόφλησιν ἑκάστης δόσεως διὰ τῆς ἐκδόσεως γραμματίου παραλαβῆς ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ταμίου, μὴ συνταξομένων χρεωστικῶν ὁμολογιῶν».

Εἰς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ αὐτοῦ Νομοθ. διατάγματος περὶ φορολογίας τῆς ἐγγείου παραγωγῆς, προστίθεται 3 παράγραφος ὡς ἑξῆς :

«3. Εἰς τὰς ἄνω περιπτώσεις αἱ Κοινότητες ὑποχρεοῦνται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς Ἐφοριακῆς Ἀρχῆς νὰ χορηγήσωσι ἀποθήκας πρὸς προσωρινὴν ἀποταμίευσιν τῶν ἐκ τοῦ φόρου εἰσπραττομένων προϊόντων».

"Αρθρον 10.

Ἀνώνυμοι ἡμεδαπαὶ οἰκοδομικαὶ Ἑταιρεῖαι κύριον σκοπὸν ἔχουσαι τὴν ἀνοικοδόμησιν οἰκιῶν ἢ μετατροπὴν τοιούτων διὰ κατοικίας ἢ παντὸς εἴδους καταστήματα, ἀπαλλάσσονται τοῦ φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμήματος διὰ τὰς ἐκποιήσεις τοιούτων ἀκινήτων, ὑποκείμεναι μόνον εἰς τὸν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους φόρον καθαρᾶς προσόδου ἐπὶ τῶν μερισμάτων τῶν μετοχῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

"Αρθρον 11.

Εἰς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 13 παράγραφος 2 τοῦ ἀπὸ 18 Ἀπριλίου 1926 Νομοθ. διατάγματος «περὶ τέλους ἐπιτηδεύματος» προστίθεται κατὰ παράθεσιν μετὰ τὴν φράσιν «γραμματέα τούτων» ἡ φράσις «καὶ τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον», μετὰ δὲ τὴν φράσιν «ἕκαστον μέλος» ἡ φράσις «καὶ τὸν Οἰκονομικὸν Ἔφορον».

"Αρθρον 12.

1. Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ. «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 1640 περὶ φορολογίας τῆς καθαρᾶς προσόδου ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων» καθ' ἃ αἱ διατάξεις τῆς παραγρ. 11 τοῦ ἄρθρου 21 τῆς Νομοθεσίας «περὶ ἓφ' ἅπαξ φορολογίας τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας», ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1925 ἐπιδοθεισῶν δηλώσεων παρὰ φορολογουμένων δηλωσάντων τὴν φορολογητέαν αὐτῶν περιουσίαν καὶ ὑποβληθεισῶν εἰς τὴν φορολογίαν τῶν κληρονομιῶν, λόγῳ θανάτου τοῦ δηλώσαντος φορολογουμένου, καταργεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν.

2. Εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν τῶν Συμβουλευτικῶν Ἐπιτροπῶν παρέχεται ἀποζημίωσις ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου μέχρι δραχμῶν 6 δι' ἑκάστην ὑπόθεσιν, κατ' ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

"Αρθρον 13.

Ἐπιτρέπεται ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐφ' ἅπαξ ἐνδοθησομένης, κατόπιν γνωμοδοτήσεως Ἐπιτροπῆς ὁρισθησομένης ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ ἐκ δύο ἀνωτέρων οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἑνὸς μηχανικοῦ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, καθορισθῶσιν ἀνεκκλήτως, ἀπαγορευομένης πάσης ἄλλης προσφυγῆς εἰς τὰ τακτικὰ Δικαστήρια αἱ πληρωτέαι εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας οἰκοδομῶν ἐκμισθωθεισῶν εἰς τὸ Δημόσιον πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφορειῶν Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ὑποίων ἡ μίσθωσις ἐλύθη λόγῳ τῆς γενομένης συμπτύξεως καὶ καταφυγήσεως αὐτῶν δαπάναι διὰ τὰς ὑπ' αὐτῶν γενομένας, ὑποδείξει τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας, διαρρυθμίσεις τῶν ἐν λόγῳ οἰκοδομῶν.

Ἡ ὡς ἄνω γνωμοδότησις εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, δυνάμενον ὅμως νὰ ὁρίσῃ ταύτας κατὰ τὴν κρίσιν του καὶ εἰς ποσὸν κατώτερον μέχρις 20ο)ο τοῦ ἐν τῇ γνωμοδοτήσει ἀναφερομένου.

Ἡ πληρωμὴ τῶν ὡς ἄνω δαπανῶν ἐνεργηθήσεται εἰς τοὺς δικαιούχους ἐκ τῆς δι' ἐνοίκια τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφορειῶν ἀναγεγραμμένης πιστώσεως.

"Αρθρον 14.

1. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ νόμου 1573 ἀντικαθίσταται ὡς ἕπεται :

«Εἰς τοὺς Διευθυντὰς Ταμείων α' τάξεως, μετὰ τετραετῆ ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ὑπηρεσίαν, δύναται ν' ἀπονέμηται ὁ βαθμὸς καὶ μισθὸς τοῦ τμηματάρχου α' τάξεως, μετὰ διετῆ δὲ τοιαύτην ἂν κέκτηνται δίπλωμα Νομικῆς Σχολῆς».

2. Ἡ διάταξις τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 20 Σεπτεμβρίου 1925 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων νόμων οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ἐν γένει ἐπιθεωρητῶν.

3. Ἐν περιπτώσει ὑπάρξεως κενῶν ὀργανικῶν θέσεων ἐν ταῖς οἰκονομικαῖς ὑπηρεσίαις ἐπιτρέπεται ἡ συμπλήρωσις τῶν κενῶν τούτων θέσεων δι' ὑπαλλήλων τοῦ κατωτέρου βαθμοῦ προσλαμβανομένων ὡς ὑπεραρίθμων.

4. Ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ ἑπομένου μηνὸς τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργεῖται ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 25 Σεπτεμβρίου 1924 «περὶ ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων ὡς πρὸς τὰς Οἰκονομικὰς ὑπηρεσίας ἐν γένει».

"Αρθρον 15.

Εἰς τὸ ἐδάφιον 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ ἀπὸ 4 Ἰουλίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου» προστίθενται τὰ ἑξῆς. «Ἐν περιπτώσει ἀποσπάσεως μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου πλέον τοῦ ἑνὸς εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν καὶ ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀπόσπασις αὕτη, ἡ ὁλομέλεια τοῦ σώματος συγκροτεῖται ἐκ τοῦ Προέδρου, τῶν Ἀντιπροέδρων ἢ τῶν ἀναπληρωτῶν των καὶ 3 τοὐλάχιστον Συμβούλων».

"Αρθρον 16.

Τὸ ἐδάφιον γ' τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 6 Αὐγούστου 1925 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων ἐπειγουσῶν τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ» ἐφαρμόζονται καὶ διὰ πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου τῶν Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων ἀγοραζόμενα ἀκίνητα, τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον α' τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἀποφάσεως ἐκδιδομένης ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 17.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 1640 προστίθεται ἐδάφιον η' ἔχον οὕτω.

«Τὰ ἀκίνητα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον τὴν ἱερὰν μονὴν Σινὰ Ἅγιος Ματθαῖος» καὶ τὴν ἱερὰν μονὴν Πάτμου».

2. Εἰς τὸ β' ἐδάφιον τῆς 3 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ αὐτοῦ 1640 νόμου καὶ μετὰ τὰς λέξεις Δήμους ἢ Κοινότητας προστίθενται αἱ λέξεις «Εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον», «τὴν Ἱερὰν Μονὴν Σινά, «Ἅγιος Ματθαῖος» καὶ τὴν Ἱερὰν Μονὴν Πάτμου».

3. Ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν δύο προηγουμένων παραγράφων ἰσχύει διὰ τὰς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1926-1927 προσόδους.

Ἄρθρον 18.

Κατ' ἀληθῆ ἑρμηνείαν τῆς διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰανουαρίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 2965 κλπ.» προστεθείσης εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ νόμου 2965 β' παραγράφου, τὰ διὰ ταύτης ὁριζόμενα ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ ἐκείνων τῶν ἡμεδαπῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, αἵτινες κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τῶν καταστατικῶν αὐτῶν εἶχον καθωρισμένον τὸ κεφάλαιόν των εἰς ἀλλοδαπὸν νόμισμα, διὰ μόνην ὅμως τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἑταιρείας ἔλαβε χώραν μερικὴ ἀπόδοσις τοῦ κεφαλαίου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ εἰς ἀλλοδαπὸν νόμισμα κατὰ τὸ καταστατικὸν αὐτῶν καταβεβλημένον κεφάλαιον ὑπολογίζεται εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ ἀλλοδαπὸν νόμισμα ἢ εἰς τὸ ἰσάξιον τούτου εἰς δραχμὰς κατὰ τὸν χρόνον τῆς μερικῆς ἀποδόσεως τοῦ κεφαλαίου.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὅπερ ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς μελλούσης νὰ συνέλθῃ Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη
Λ. Ροῦφος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Ταντσλίδης, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χοριτάκης, Χ. Τσερεβέλης, Ν. Μπότασης, Β. Μάλλιος.

---

(4)

Περὶ λιανικῆς ἐπὶ προμηθείᾳ παντὸς εἴδους χαρτοσήμου, κινητοῦ ἐπισήματος καὶ ἐνσήμων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἐπιτρέπεται ἡ λιανικὴ πώλησις παντὸς εἴδους χαρτοσήμου, κινητοῦ ἐπισήματος καὶ ἐνσήμων κλάσεων ἀξίας μέχρι δραχμῶν τριάκοντα μὴ συμπεριλαμβανομένης, παρ' ἰδιωτῶν ἢ δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐξαιρέσει τοῦ προσωπικοῦ τῶν δημοσίων ταμείων, ἐπὶ προμηθείᾳ 1 ο)ο, ἐφ' ὅσον τὸ σύνολον τῆς ἀξίας τοῦ ἀγοραζομένου ἑκάστοτε χαρτοσήμου, κινητοῦ ἐπισήματος ἢ ἐνσήμων ὑπερβαίνει τὰς δραχμὰς 1000 εἰς χωρία πληθυσμοῦ οὐχὶ ἀνωτέρου τῶν 2000 κατοίκων, 3000 εἰς κωμοπόλεις πληθυσμοῦ οὐχὶ ἀνωτέρου τῶν 5000 κατοίκων, 5000 εἰς πόλεις πληθυσμοῦ οὐχὶ ἀνωτέρου τῶν 10000, καὶ 10000 εἰς λοιπὰς καὶ 20000 εἰς Ἀθήνας, Πάτρας καὶ Θεσσαλονίκην.

Ἡ προμήθεια ὑπολογίζεται καὶ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ὑπερτιμήσεως τοῦ χαρτοσήμου, τοῦ κινητοῦ ἐπισήματος καὶ τῶν ἐνσήμων λόγῳ τοῦ ποσοστοῦ ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου καὶ τοῦ κυμαινομένου χρέους.

Ἄρθρον 2.

Διὰ τὴν κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον λιανικὴν ἐπὶ προμηθείᾳ πώλησιν ἀπαιτεῖται προηγουμένη ἄδεια τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τοῦ ὑπὸ τούτου εἰδικῶς ὁριζομένου οἰκονομικοῦ ἢ ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου.

Ἄρθρον 3.

Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς Συγκοινωνίας δύναται νὰ καθίσταται ὑποχρεωτικὴ ἡ πώλησις παντὸς εἴδους χαρτοσήμου, κινητοῦ ἐπισήματος καὶ ἐνσήμου εἰς ταχυδρομικὰ γραφεῖα ἄνευ σὐδεμιᾶς προμηθείας.

Ἄρθρον 4.

Ἡ προμήθεια διὰ τὴν πώλησιν τοῦ εἰδικοῦ ἐνσήμου τῶν χρηματιστηριακῶν συμβάσεων ἐντὸς τοῦ καταστήματος τοῦ χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν, κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὁρίζεται εἰς 1 ο)ο, ἐπιτρέπεται δὲ ἡ ἐπὶ τοιαύτῃ προμηθείᾳ πώλησις τοῦ ἐνσήμου τούτου κλάσεων μέχρι δραχμῶν διακοσίων (200).

Ἄρθρον 5.

Ὁ ἄνευ ἀδείας πωλῶν παντὸς εἴδους χαρτόσημον, κινητὸν ἐπίσημα καὶ ἔνσημα δημόσιος ὑπάλληλος ἢ ἰδιώτης, ἢ ὁ κεκτημένος ἄδειαν πωλήσεως ἐπὶ προμηθείᾳ καὶ πωλῶν ταῦτα ἐπὶ ὑπερτιμήσει οἱαδήποτε παρανόμῳ, τιμωρεῖται διὰ προστίμου δραχμῶν 500 μέχρι δραχ. 5,000, ἐν ὑποτροπῇ δὲ μέχρι δραχ. 10,000, στερούμενος ἐν πάσῃ περιπτώσει τῆς χορηγηθείσης ἀδείας.

Τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλεται διὰ πράξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ὑποκειμένης εἰς προσφυγὴν ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ δικαστηρίου τῶν φορολογικῶν παραβάσεων καὶ τὰς περὶ προσφυγῆς εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἰσχυούσας διατάξεις.

Τὸ πωλούμενον χαρτόσημον ἢ κινητὸν ἐπίσημα ἢ ἔνσημον κατάσχεται καὶ πωλεῖται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ταμείου.

Δημόσιος ταμίας ἢ πᾶς ὑπάλληλος τοῦ προσωπικοῦ δημοσίου ταμείου, ἀνακαλυπτόμενος ὅτι ἀμέσως ἢ ἐμμέσως καθ' οἱονδήποτε τρόπον κλάσεις χαρτοσήμου ἢ κινητοῦ ἐπισήματος ἢ ἐνσήμων πωληθείσας διὰ τῆς θυρίδος τοῦ δημοσίου ταμείου, φέρει ὡς πωληθείσας ὑπὸ δημοσίου ὑπαλλήλου ἢ ἰδιώτου, κεκτημένου ἄδειαν πωλήσεως ἐπὶ προμηθείᾳ, ἀπολύεται τῆς θέσεώς του ὑπέχων καὶ τὰς κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον εὐθύνας.

Ἄρθρον 6.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κανονισθήσονται τὰ τοῦ περιεχομένου τῆς ἀδείας πωλήσεως χαρτοσήμου καὶ ἐνσήμων, ἐπὶ προμηθείᾳ, τὰ ὑπὸ τῶν κεκτημένων τοιαύτην ἄδειαν τηρούμενα βιβλία καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια.

Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος κεκτημένοι ἄδειαν πωλήσεως παντὸς εἴδους χαρτοσήμου καὶ κινητοῦ ἐπισήματος ἐπὶ προμηθείᾳ, ὀφείλουσιν ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ νὰ αἰτήσωνται διὰ τοῦ ἁρμοδίου ταμίου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν τὴν ἀνανέωσιν τῆς ἀδείας πωλήσεως χαρτοσήμου βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος

Ἄρθρον 7.

Κατάργοῦνται τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ νόμου 1680 «περὶ μεταβολῆς διατάξεων τῶν νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου, μονοπωλίων κλπ.», τὸ ἄρθρον 48 παραγρ. 4 τοῦ νόμου 2332 περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 863 «περὶ προσθέτων τελῶν», τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 23 Ὀκτωβρίου 1923 περὶ τροποποιήσεως τῶν νόμων τῆς ταμιακῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους», καὶ τὸ Β. διάταγμα τῆς 16 Νοεμβρίου 1923 «περὶ κανονισμοῦ ἐκδόσεως καὶ χρήσεως εἰδικῶν ἀδειῶν λιανικῆς πωλήσεως χαρτοσήμου ἐνσήμων καὶ γραμματοσήμου.»

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δη-

μοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅπερ ὑποβληθήσεται εἰς τὴν κύρωσιν τῆς μελλούσης νὰ συνέλθῃ Βουλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη
Λ. Ροῦφος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Τανταλίδης, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Χ. Τσερούλης, Ν. Μπότασης, Β. Μάλλιος.

(5)

Περὶ ἐνισχύσεως τοῦ δήμου Κερκυραίων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἐκ τῶν ἐτησίων εἰσπράξεων τοῦ λιμενικοῦ ταμείου Κερκύρας διατίθεται ἐτησίως καὶ ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1926—1927 ὑπὲρ τοῦ δήμου Κερκυραίων ποσὸν οὐχὶ μικρότερον τῶν πεντήκοντα οὐδ' ἀνώτερον τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν, ἀνθ' ὧν ὁ δῆμος ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων κατὰ περιόδους ἐδαπάνησε διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων βαρυνόντων ἀποκλειστικῶς τὸ λιμενικὸν ταμεῖον τοῦτο.

Τὸ ὡς ἄνω ποσὸν ὁρίζεται κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μετὰ πρότασιν τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς Κερκύρας, ἀναλόγως τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ λιμενικοῦ ταμείου καὶ τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ.

Καταργεῖται ὁ Νόμος ΒΧΫΗ' τοῦ 1900 ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρόν.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη
Λ. Ροῦφος, Γ. Σπυρίδωνος, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Χ. Τσερούλης, Β. Μάλλιος.

(6)

Περὶ παραχωρήσεως διὰ συμβάσεως τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ὑδρεύσεως καὶ ἠλεκτροφωτισμοῦ τῆς πόλεως Γυθείου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τῶν κειμένων διατάξεων περὶ ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων καὶ λοιπῶν ἔργων ἐπιτρέπεται ἡ ἄνευ δημοσίου συναγωνισμοῦ παραχώρησις ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας διὰ συμβάσεως τῆς ἐκτελέσεως τῶν πρὸς ὕδρευσιν καὶ ἠλεκτροφωτισμὸν τῆς πόλεως Γυθείου ἀπαιτουμένων ἔργων.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη
Λ. Ροῦφος, Γ. Σπυρίδωνος, Δ. Τανταλίδης, Α. Ταβουλάρης, Γ. Χαριτάκης, Χ. Τσερούλης, Ν. Μπότασης, Β. Μάλλιος.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(7)

Περὶ τροποποιήσεως Διατάγματος περὶ ἐγκρίσεως ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων διὰ τὴν ἵδρυσιν κεντρικοῦ σταθμοῦ παραγωγῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος παρὰ τὸν ὅρμον Ἁγ. Γεωργίου Κερατσίνι.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 16 Ὀκτωβρίου 1925 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ κυρώσεως συμβάσεως περὶ παροχῆς ἠλεκτρισμοῦ καὶ περὶ μεταφορῶν» καὶ τὸ ἄρθρον 27 τῆς συμβάσεως ταύτης, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Τὸ ἀπὸ 11 Μαΐου ἐ. ἔ. Διάταγμα «περὶ ἐγκρίσεως ἀπαλλοτριώσεως χώρου διὰ τὴν ἵδρυσιν κεντρικοῦ σταθμοῦ παραγωγῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος παρὰ τὸν ὅρμον Ἁγ. Γεωργίου Κερατσίνι», τροποποιεῖται μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπαλλοτριουμένην ἔκτασιν ὡς ἀκολούθως:

Ἀναγνωρίζομεν ὡς δημοσίαν ὠφέλειαν καὶ ἐγκρίνομεν τήν, ὑπὲρ καὶ δαπάναις τῶν ἀναδόχων τῆς «περὶ προμηθείας ἠλεκτρισμοῦ καὶ περὶ μεταφορῶν» συμβάσεως, ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτρίωσιν χώρου χέρσου, κειμένου παρὰ τὸν ὅρμον Ἁγίου Γεωργίου Κερατσίνι ἐκτάσεως μέτρων τετραγ. 56.400 οὗτινος ἰδιοκτῆται φέρονται οἱ 1) Μιχαὴλ Α. Καμπάνης, 2) Γεώργιος Ε. Σέλλας, 3) Δημήτριος Ε. Σέλλας καὶ 4) Ἰάκωβος Φωκᾶς καὶ εἰκονιζομένου ἐν τῷ προσηρτημένῳ τῷ παρόντι ἀπὸ 14 Μαΐου ἐ. ἔ. κτηματολογικῷ διαγράμματι ὡς ἀναγκαιοῦντος διὰ τὴν ἵδρυσιν Κεντρικοῦ Σταθμοῦ παραγωγῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Ἰουλίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Α. Ταβουλάρης

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.